

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rkp. 19.

☎: 441-6501

Ügyszám: 209/2009/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

176/2009. (VI. 17.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) budapesti lakos **panaszos**¹ 2009. április 7-én előterjesztett **panaszát** a 2009. június 17-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést fogantató szerv – a Budapesti Rendőr-főkapitányság – vezetőjéhez.

A Testület megállapítása szerint a vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2009. április 7-én terjesztett elő panaszbeadványt a 2009. április 2-án vele szemben történt rendőri intézkedés (igazoltság során adatai rögzítése) tárgyában; és kérte, hogy ügyét a Testület vizsgálja ki.

I.

A panaszos 2009. április 7-én, a Testülethez személyesen előterjesztett panaszbeadványában előadta, hogy 2009. április 2-án 18 óra körül Budapesten, a XII. kerület Dániel út (...). szám környékén egy rendezvény helyszínére haladt, és közben „békésen fényképezett”. Ekkor három „rendőrnek látszó öltözetű, felfegyverkezett személy” állta el az útját (akik azonosító számát a panaszos beadványában feljegyezte), és egyikük – a panaszos előadása szerint az intézkedés formai szabályainak mellőzésével – őt igazolásra szólította fel, amelynek eleget tett.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Egy másik rendőr az intézkedés során a panaszos adatait igazoltató lapra feljegyezte. Amikor a panaszos ennek indokáról érdeklődött, állítása szerint a rendőr neki azt válaszolta, hogy: „Igazoltatás... nem értem, hogy mit beszél?” A panaszos – beadványa szerint – tájékoztatta a rendőrt, hogy ezen cselekménye jogellenes, amit a rendőr „elismert”. Azon kérdésére, hogy további eljárás lefolytatásához szükséges-e az adatai feljegyzése, nem kapott választ. Az egyik rendőr a lakcímével kapcsolatban is „próbált kérdést feltenni”, de a panaszos tájékoztatta őt, hogy ezen adatait nem bocsátja a rendelkezésére. A panaszos adatait az intézkedést kezdeményező rendőr – a beadvány alapján – mások által is hallható módon továbbította rádión, miközben egyik társa többször is elismételte a panaszosnak, hogy fokozott ellenőrzés van elrendelve. A panaszos az intézkedés végén megkérdezte az egyik rendőrtől a nevét, szolgálati helyét, rendfokozatát, valamint az intézkedés okát, de ezen kérdéseire – állítása szerint – nem kapott választ. Kérte a Testületet, hogy a sérelmére elkövetett „bűncselekményt megőrkítő videofelvétel” beszerzése érdekében intézkedjen. A panaszos a fent leírtakat emberi és alkotmányos jogai – így különösen a gyülekezési szabadsága, mozgásszabadsága, személyi szabadsága és a személyes adatok védelméhez való alapvető joga – durva megsértésének tartotta.

Mindezek alapján kérte a Testület vizsgálatát.

II.

1) A panasz kivizsgálása során – a tényállás pontosabb megismerése érdekében – a Testület felvilágosítás-kéréssel fordult az Országos Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: ORFK) Ellenőrzési Szolgálatának vezetőjéhez, és kérte a panaszossal szemben történt intézkedés jogalapjának megjelölését, az intézkedő rendőrök nyilatkozatát arról, hogy valóban elismerték-e az adatrögzítés jogszerűtlenségét; továbbá tájékoztatást kért arról is, hogy érvényben volt-e fokozott ellenőrzés elrendelése az említett helyen és időben, milyen bejelentett rendezvény volt a panaszban említett helyszín közelében, illetve, hogy – a panaszbeadvány szerint – a rendőrök miért nem közölték a nevüket, a rendfokozatukat és a szolgálati helyüket. Ezen kívül a Testület kérte az eseményeket rögzítő videofelvétel megküldését is, amennyiben ilyen a Rendőrség rendelkezésére áll.

2) A Rendőrség a Testület felvilágosítás-kérésére megküldte a Budapesti Rendőr-főkapitányság (a továbbiakban: BRFK) hivatalvezetőjének összefoglaló tájékoztató levelét, valamint a sérelmezett rendőri intézkedés kapcsán lefolytatott parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentést, illetve az „Adattárakból történő lekérdezés” füzet vonatkozó oldalát.

A Rendőrség által a Testület részére az ügygel kapcsolatban megküldött dokumentumokból az alábbiakat lehetett megállapítani.

3) A BRFK hivatalvezetőjének összefoglaló tájékoztató levele szerint a panaszban említett helyen és időben fokozott ellenőrzés nem volt érvényben. Az említett

helyszínre 2009. április 2-án 18 óra 30 perc és 20 óra 30 perc között a Jobbik Magyarországért Mozgalom jelentett be tiltakozó demonstrációt. A BRFK-n a sérelmezett intézkedéssel kapcsolatosan videofelvétel nem található.

4) A sérelmezett rendőri intézkedés kapcsán lefolytatott parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentés alapján a r. alezredes, közrendvédelmi osztályvezető mint parancsnok meghallgatott négy, a panaszossal szemben foganatosított intézkedésben részt vett rendőrt, a panaszbeadványban foglalt körülmények tisztázása érdekében. A panaszos adatait prioráló r. főhadnagy elmondta, hogy a másik három rendőr a Budapest XII. kerület, Dániel utca és Dániel köz kereszteződésében elhelyezett rendőrségi kordon őrzésével kapcsolatos feladatokat látott el, mint az ő beosztottjai. Közülük a járőrvezető r. törzsőrmester szólította fel igazolásra a panaszost, a kordontól kb. 15 méterre. Ezt a r. főhadnagy 18 óra 10 perc körüli időben észlelte, az igazoltatás helyszínére ment, és megállapította, hogy az intézkedés jogszerűen és szakszerűen folyt – azt az említett r. törzsőrmester kezdeményezte, és másik két rendőr biztosította. A panaszos a felszólításnak eleget tett, átadta vezetői engedélyét a r. törzsőrmesternek, aki arról bediktálta a panaszos adatait a másik rendőrnek, a körözési nyilvántartásban történő ellenőrzéshez. Ez a másik rendőr az adatokat egy igazoltató lap hátoldalára felírta, és ezen mutatta meg annak a r. törzsőrmesternek, aki az Óbuda-központon keresztül aztán a priorálást elvégezte, a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 62/2007. (XII. 23.) IRM rendelet (a továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 38. § (1) bekezdése alapján. A lekérdezés rögzítésre is került, amelyet a Testület részére szintén megküldött „Adattárakból történő lekérdezés” füzet vonatkozó oldala tanúsít is.

A meghallgatott rendőrök elmondása szerint a panaszos személyazonosító adatai nem kerültek rögzítésre, azokat csupán a körözési nyilvántartásban történő ellenőrzés céljából jegyezte fel a priorálást végző rendőr a járőrvezető közlése alapján. A r. főhadnagy azt is elmondta, hogy nem ő, hanem az intézkedést kezdeményező r. törzsőrmester kérdezte a panaszost lakcímadatairól, de a r. főhadnagy ekkor közölte vele, hogy azokra nincs szükség, mivel további eljárás lefolytatása nem vált szükségessé. Állítása szerint az igazoltatás célja a körözési rendszerben történő ellenőrzés volt, ami a panaszos zavart és furcsa viselkedése miatt vált szükségessé.

A r. főhadnagy megjegyezni kívánta, hogy a panaszos az intézkedés során végig zavartan viselkedett, hadarva beszélt, folyamatos közbeszólásokkal zavarta az intézkedés lefolytatását. „Elszámoltatása” során a neki feltett kérdésekre kérdéssel válaszolt, a rendőrök azonosító számait hangosan ismételte, és azt hangoztatta, hogy mindenkit fel fog jelenteni. A r. főhadnagy azt is elmondta, hogy a panaszos követelte r. törzsőrmester nevét és beosztását, de a helyszínen a r. főhadnagy azt a tájékoztatást kapta, hogy a r. törzsőrmester az intézkedést a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdésének megfelelően kezdte meg, vagyis előre közölte a nevét, rendfokozatát és beosztási helyét. Ezt az intézkedésnél jelen volt másik két rendőr is megerősítette. A r. főhadnagy határozottan állította, hogy a panaszos egyedül az említett r. törzsőrmesterrel váltott szót, a többi rendőrtől nem kérdezett sem nevet, sem

rendfokozatot, sem beosztási helyet. A r. főhadnagy állítása szerint az intézkedés alatt egyik rendőr sem tett olyan kijelentést, miszerint a panaszos adatainak rögzítése jogszerűtlen lett volna, hiszen nem is történt adatrögzítés.

Mindezek alapján a r. alezredes szerint a panaszossal szembeni rendőri intézkedés az Rtv. 29. § (1) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése és 38. § (1) bekezdése alapján jogszerű és szakszerű volt.

5) Az „Adattárakból történő lekérdezés” füzet vonatkozó oldala szerint a panaszos adatait az említett napon 18 óra 15 perckor kérdezték le az intézkedő rendőrök.

III.

1) Az Rtv. 13. § (1) és (2) bekezdései szerint: „(1) A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. (2) A rendőr köteles a törvény rendelkezésének megfelelően, részrehajlás nélkül intézkedni.” Az arányosság követelményéről az Rtv. 15. §-a a következőképpen rendelkezik: „(1) A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával. (2) Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintette a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.” Az Rtv. 17. § (1) bekezdése szerint: „A Rendőrség a feladatának ellátása során a testi épséghez, a személyes szabadsághoz, a magánlakás, a magántitok és a levéltitok sérthetlenségéhez, a személyes adatokhoz, valamint a tulajdonhoz fűződő jogokat a törvényben foglaltak szerint korlátozhatja.” A 19. § (1) bekezdése szerint pedig: „A jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.”

2) A rendőri fellépés formai szabályait az Rtv. 20. §-a tartalmazza. Eszerint: „(1) A rendőrt az intézkedés során a) az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye vagy b) szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. (2) A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről. (3) A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét

felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. (4) Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.” Ehhez kapcsolódóan a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdése a szolgálati fellépés módját illetően a következő szabályokat tartalmazza: „A rendőr az intézkedést – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha egyenruhát visel tisztelgéssel, és a tervezett intézkedés megjelölése és célja, valamint neve és azonosító száma közlésével kezdi meg. Az intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét is felmutatja.”

3) Az igazoltatásra vonatkozó szabályokat az Rtv. 29. § (1) és (3) bekezdései a következőképpen rögzítik: „(1) A rendőr a feladata ellátása során igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani. (3) Az igazoltatás során rögzíteni kell – ha további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják – az igazoltatott személyazonosító adatait, az igazolvány sorozatát és számát, valamint az igazoltatás helyét, idejét és okát.” E szabályokat kiegészítve a Szolgálati Szabályzat 38. § (1) és (2) bekezdései úgy rendelkeznek, hogy: „(1) Az igazoltatás során a rendőr elkéri az igazoltatott személyazonosító igazolványát vagy egyéb, a személyazonosságot hitelt érdemlően igazoló okmányát. Ha az okmány valódisága kétséges, a rendőr ellenőrző kérdéseket tehet fel. Felszólítja az igazoltatott személyt adatainak bemondására, a bemondott adatokat az okmánnyal összehasonlítja. Az intézkedés során minden esetben ellenőrizni kell az igazoltatott személy és a bemutatott okmány adatait a Schengeni Információs Rendszerben (SIS), a körözési információs rendszerben, illetőleg – szükség szerint – a személyi adat- és lakcím nyilvántartásban, vagy az okmány-nyilvántartásban. (2) Az igazoltatás során meg kell állapítani a személy azonosságát, és az igazoltató lapon rögzíteni kell annak az igazoltatottnak az Rtv. 29. §-ának (8) bekezdése szerinti személyazonosító adatait, az igazolványának sorozatát és számát, valamint az igazoltatásának helyét, idejét és okát, akinél ez a további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények ezt indokolják.”

IV.

A konkrét panasz kapcsán – a Testület álláspontja szerint – a kifogásolt rendőri intézkedések érintették a panaszos személyes adatai védelméhez, valamint tisztességes eljáráshoz való alapvető jogait.

1) A panaszos igazoltatásával kapcsolatban a Testület a következő megállapításokat tette. A panaszbeadványból kitűnően az intézkedő rendőrök az igazoltatás okát a panaszosnak – azon kívül, hogy a panaszos szerint azt mondták: „Igazoltatás... nem értem, hogy mit beszél?” – abban jelölték meg, hogy fokozott ellenőrzés volt elrendelve. A parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentés alapján azonban, a r. alezredes, közrendvédelmi osztályvezető mint parancsnok véleménye szerint – a négy intézkedő rendőr meghallgatása alapján – az igazoltatás jogalapját az Rtv. 29. § (1) bekezdése, valamint a Szolgálati Szabályzat 38. § (1) bekezdése képezte, és ezek alapján az intézkedés jogszerű és szakszerű volt. Ezt az intézkedő rendőrök meghallgatásuk során még azzal pontosították, hogy az igazoltatás célja a körözési rendszerben történő ellenőrzés volt, ami a panaszos zavart és furcsa viselkedése miatt vált szükségessé.

A rendőri közlések alapján egyértelműen megállapítható, hogy a panaszos számára az intézkedő rendőrök nem jelölték meg az Rtv. 20. § (2) bekezdésének megfelelően az intézkedés célját. Ezt ugyanis jogszerűen az Rtv. 29. § (1) bekezdésében felsorolt célok valamelyikének a kiválasztásával, megjelölésével, és a konkrét esetre vonatkozó megindokolásával kellett volna a rendőröknek megtenniük; az ugyanis nem az Rtv. szerinti cél, indok, hogy a panaszos zavart és furcsa viselkedést tanúsított, ezért őt prioritálni szerették volna; fokozott ellenőrzés pedig az adott időben és helyen – a BRFK hivatalvezetőjének összefoglaló tájékoztató levele alapján – nem volt érvényben, tehát jogszerűen erre sem hivatkozhattak a rendőrök. [A Testület megjegyzi, hogy a panaszolt esetben akkor lehetett volna jogszerűnek, az Rtv. 20. § (2) bekezdésének megfelelőnek minősíteni a rendőri fellépést, ha a helyszínen a rendőrök az intézkedés megkezdése előtt, a többi előírt szolgálati fellépésre vonatkozó szabály egyidejű betartása mellett, közlik a panaszossal, hogy pl. közrendvédelmi, vagy bűnmegelőzési célból fog sor kerülni az igazoltatására, és röviden azt is közlik vele, hogy ez az intézkedési cél miért mert fel konkrétan vele szemben. Ugyanezen törvényhely alapján a rendőröknek az Rtv. szerinti panasz lehetőségéről is tájékoztatniuk kell a panaszost az intézkedést követően; és már csak emiatt is – vagyis az intézkedés alá vont panaszjogának mint alkotmányos alapvető jogának érdemi gyakorlása miatt is – kötelező a rendőröknek az intézkedés tényét és célját a törvény szerint pontosan közölni, hiszen ennek ismeretében tud az intézkedés alá vont dönteni arról, hogy kíván-e panaszt tenni, és ha igen, konkrétan mi miatt.]

A fentiekben kifejtettek miatt a Testület megállapíthatónak ítélte a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának a sérelmét amiatt, mert az intézkedő rendőrök többféle (helytelen) jogalapot jelöltek meg a vele szemben foganatosított intézkedés kapcsán, illetve konkrét, a sérelmezett intézkedésre vonatkozó célt az Rtv.-nek megfelelően a parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentés sem jelölt meg, az Rtv. 29. § (1) bekezdésére való általános hivatkozást leszámítva.

A Testület annak mérlegelésekor, hogy egy adott rendőri intézkedés csekély vagy súlyos mértékben sért-e alapjogot, nemcsak azt vizsgálja, hogy az érintett alapjog adott módon való csorbítása általában milyen mértékűnek minősül, hanem az adott ügy

egyedi körülményeire is figyelemmel van. A jelen esetben a Testület – az ügy összes körülményét tekintve – arra a megállapításra jutott, hogy az alapjogsérelem a csekély mértéket nem haladta meg, hiszen a panaszos a vele szemben foganatosított intézkedés (igazoltatás) tényével tisztában volt, és annak jogalapja, illetve célja miatt – tekintettel arra is, hogy az intézkedéskor jelen volt valamennyi rendőr azonosító számát pontosan lejegyezte, és panaszbeadványába bele is foglalta – panaszjogával akadálytalanul élni tudott.

2) A panaszos beadványában kifogásolta azt is, hogy a helyszínen vele szemben a rendőrök a formai szabályainak mellőzésével kezdték meg az intézkedést. A parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentés – a négy intézkedő rendőr meghallgatása alapján – azt tartalmazta, hogy helyszínen parancsnokként jelen volt r. főhadnagy, amikor észlelte az intézkedést, a helyszínre ment, és megállapította, hogy az intézkedés jogszerűen és szakszerűen folyt. A r. főhadnagy arra is kitért, hogy amikor a panaszos követelte a vele szemben intézkedő r. törzsőrmester nevét és beosztását, ő azt a tájékoztatást kapta, hogy azt a r. törzsőrmester a Szolgálati Szabályzat 4. § (1) bekezdésének megfelelően már az intézkedés megkezdésekor közölte. A r. törzsőrmester ezen állítását az intézkedésnél jelen volt másik két rendőr is megerősítette. A r. főhadnagy azt is elmondta, hogy a panaszos egyedül ezzel az említett r. törzsőrmesterrel váltott szót, a többi rendőrtől nem kérdezett sem nevet, sem rendfokozatot, sem beosztási helyet.

Mindezen állításokat összevetve – és figyelemmel arra a már említett körülményre is, hogy minden az intézkedés során jelen volt rendőr azonosító számát a panaszos pontosan leírta a panaszbeadványában – a Testület a szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályok be nem tartása kapcsán nem állapította meg a panaszos tisztességes eljáráshoz való alapvető jogának sérelmét. Egyúttal a Testület a panaszos tájékoztatása céljából azt is megjegyzi, hogy ezen formai szabályok az Rtv. 20. § (2) bekezdése alapján csak az intézkedő rendőrt kötelezik (tehát azokat a rendőröket, akik csak jelen vannak, és biztosítják az intézkedést, nem), és főszabály szerint csak „az intézkedés megkezdése előtt” (tehát az intézkedés közben nem; kivételesen azonban az intézkedés befejezésekor igen, ha az meghatározott okokból az intézkedés kezdetén elmaradt).

3) Kifogásolta a panaszos továbbá azt is, hogy igazoltatása során a rendőrök az adatait igazoltató lapra feljegyezték, arra a kérdésére pedig, hogy erre milyen további eljárás miatt van szükség, állítása szerint nem kapott választ. A panaszos azt is megemlítette, hogy az egyik rendőr a lakcímével kapcsolatban is „próbált kérdést feltenni”, de a panaszos tájékoztatta őt, hogy ezen adatait nem bocsátja a rendelkezésére. Leírta azt is, hogy adatait a priorálást végző rendőr hangosan továbbította rádión. A panaszos ezen állításai kapcsán a parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentés kitért arra, hogy a meghallgatott rendőrök véleménye szerint a panaszos személyazonosító adatait nem rögzítették, azokat csupán a körözési nyilvántartásban történő ellenőrzés céljából jegyezte fel az egyik rendőr egy igazoltató lap hátuljára. A jelentés szerint a r. főhadnagy már az intézkedés során közölte az igazoltatást végző r. törzsőrmesterrel,

hogy a panaszos laciadataira nincsen szükség, ezért ennek bemondására, igazolására nem is szólították fel a panaszost. A panaszos azon megjegyzésére, miszerint a helyszínen a rendőrök elismerték az adatrögzítés jogszerűtlenségét, a r. főhadnagy – meghallgatása során – úgy reagált, hogy ilyen kijelentést egyik rendőr sem tett, hiszen adatrögzítés nem is történt.

A parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentésben foglalt rendőrségi álláspont kapcsán a Testület le kívánja szögezni, hogy az ott leírt eljárás – a panaszos adatainak lejegyzése egy igazoltató lap hátuljára, a körözési nyilvántartásban történő ellenőrzés céljából – fogalmilag egyértelműen az Rtv. 29. § (3) bekezdése, illetve a Szolgálati Szabályzat 38. § (2) bekezdése szerinti adatrögzítés, hiszen intézkedés során a rendőr az intézkedés alá vont személyazonosító adatait írásban rögzítette. Éppen ezért vonatkozik rá az Rtv. 29. § (7) bekezdése is (vagyis, hogy főszabály szerint az intézkedés befejezését követő százyolcvanadik napon meg kell semmisíteni), és meg kell felelnie valamely az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat hivatkozott rendelkezéseiben foglalt adatrögzítési célnak (további intézkedéshez, eljáráshoz szükséges, vagy egyéb körülmények indokolják). Mivel azonban ilyen cél, indok a rendőrségi dokumentumok által is elismerten nem volt – a parancsnoki kivizsgálás eredményeképpen született jelentés idézi a r. főhadnagy azon állítását, miszerint további eljárás lefolytatása nem vált szükségessé –, a panaszos körözési nyilvántartásban történő ellenőrzése pedig akadálytalanul elvégezhető lett volna adatai rögzítése nélkül is, ezért a Testület megállapította, hogy a panaszos adatainak rögzítése – megfelelő jogszabályi alap hiányában – jogtalan volt, és sértette a panaszos személyes adatok védelméhez való alapvető jogát. Ezt az alapjogsérelmet a Testület az eset összes körülményére figyelemmel – így arra is, hogy az igazoltató lap hátuljára feljegyzett adatokat a prioritáson kívül másra nem használta fel a rendőrség, és betartották az adatkezelésre vonatkozó garanciális rendelkezéseket, illetve arra is, hogy a r. főhadnagy állítása szerint sem vált szükségessé további eljárás lefolytatása, ami miatt a panaszos személyazonosító adataira szükség lett volna – csekély súlyúnak minősítette.

A Testület nem állapított meg alapjogsérelmet azzal kapcsolatban, hogy a panaszos állítása szerint az egyik rendőr a laciadával kapcsolatban is „próbált kérdést feltenni” neki, hiszen ezen adatai közzéadására a panaszost végül nem kötelezték a rendőrök, és ezzel ellentétes közzéadás a panaszbeadvány sem tartalmaz. A Testület azzal kapcsolatban sem állapított meg alapjogsérelmet, hogy – a panaszos előadása alapján – adatait a prioritást végző rendőr hangosan továbbította rádióon, mert a rendelkezésre álló technikai felszerelésekre is tekintettel ez nem tekinthető kirívóan szükségtelennek és aránytalanoknak.

V.

Az Indokolásban írtak alapján a Testület úgy foglalt állást, hogy a vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor. A Testület ezért a rendelkező részben foglaltak szerint határozott, és az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a panasz áttételéről döntött.

Budapest, 2009. június 17.

Dr. Kaltenbach Jenő
elnök,
testületi tag

Dr. Juhász Imre
elnökhelyettes,
testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Féja András
előadó testületi tag

Kádár András Kristóf
testületi tag

Független Rendészeti Panasztestület